

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Ochișor Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 13 aprilie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Ochișor Mihail XXXXX,

*născut la XXXXXX, originar și domiciliat în XXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 02 iulie 2015 - până la 13 aprilie 2016; (instanța de fond);*
- 2. de la 24 mai 2016 - până la 21 septembrie 2016; (instanța de apel);*
- 3. de la 13 decembrie 2016 - până la 22 martie 2017; (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 13 aprilie 2016, Ochișor Mihail a fost condamnat în baza art. 155 Cod penal, la amendă în sumă de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Ochișor M. în beneficiul părții vătămate suma de 3000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Ochișor Mihail, la 06 mai 2015, aproximativ la orele 20³⁰, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în curtea gimnaziului nr. 1 „Mihai Viteazu” din or. Hîncești, în urma unui conflict apărut între el și Dedov Crina, intenționat a îndreptat pistolul de model „Valter Combat” cal.9 m.m., nr. AA-0828, spre ultima și a amenințat-o cu omor, astfel, insuflându-i temerea de a realiza această amenințare.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi

hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai aspre, argumentând că inculpatul nu a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise, fapt care demonstrează că el nu a conștientizat cele săvârșite;

- inculpatul, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că instanța de fond și-a bazat hotărârea pe declarațiile părții vătămate, care sunt contradictorii, fără a ține cont de declarațiile sale și altor martori oculari care au fost prezenți în timpul conflictului, și care confirmă că în acea zi Ochișor M. nu a amenințat-o pe Dedov C. cu vreun pistol.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel a conchis că partea acuzării a prezentat suficiente probe obiective, veridice și concludente ce demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal a conchis că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, ținându-se cont de circumstanțele cauzei, de persoana acestuia, de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare ale acesteia prevăzute la art. 61, 75 Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat următoarele:

- instanțele de fond nu au luat în considerație hotărârea din 14.07.2015, prin care Dedov C. a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 158 alin. (1) CC;

- în hotărârile contestate instanțele au făcut constatări care nu au fost probate și anume: - presupusa stare de ebrietate a inculpatului; distanța de 200 m. la care se afla Dedov C. de la locul acțiunii;

- neîntemeiat instanțele nu au luat în considerație declarațiile martorilor Ochișor V. și Galchina M., care au fost martorii incidentului, martorului Revenco, care a declarat că Ochișor M. în acea zi nu a consumat băuturi alcoolice;

- instanțele greșit și-au întemeiat concluziile pe declarațiile părții vătămate, care sunt subiective și date în scop de răzbunare, deoarece de incidentul produs în acea zi este vinovată anume aceasta;

- de către organul de urmărire penală nu a fost efectuată confruntarea între părți pentru a înlătura divergențele din declarațiile acestora.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că, deși recurentul a invocat temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, de fapt acesta își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) CPP. Din textul deciziei contestate rezultă că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar motivarea soluției corespunde cu dispozitivul, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

6.1 Referință asupra recursului declarat a depus și partea vătămată, care a solicitat declararea inadmisibilității acestuia deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) CPP.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru declararea recursului recurentul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs analizând decizia recurată în raport cu temeiurile prevăzute la pct. 6) al normei de drept sus menționate, constată că, acestea, nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; iar motivarea soluției nu contrazice cu dispozitivul hotărârii; acesta fiind expus clar, nefiind admisă vreo eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În opinia Colegiului, instanța de apel just a concluzionat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și întemeiat a ajuns la concluzia că Ochișor M. a săvârșit infracțiunea incriminată, iar pedeapsa i-a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Colegiul constată, că instanța de apel a conchis întemeiat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, și-a găsit confirmare atât prin declarațiile părții vătămate și martorilor Deviza Iu. și Revenco V., cât și prin materialele cauzei penale și anume: procesul-verbal de consemnare a plângerii din 21.05.2015; procesul - verbal de cercetare la fața locului din 20.05.2015; informația care confirmă faptul deținerii de către inculpat a pistolului cu gaz de model „Valter Combat”, procesul-verbal de ridicare din 27.05.2015 și procesul-verbal de examinare a obiectului.

Prin urmare instanța de recurs conchide că, probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel, judecând apelul a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor noi prezentate instanței de apel, precum și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază ca fiind corecte și legale hotărârile contestate.

Totodată, Colegiul penal evidențiază că argumentele recursului au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat detaliat asupra acestora, just respingându-le ca neîntemeiate.

În continuare, Colegiul ține să menționeze că este irelevant argumentul invocat de inculpat referitor la faptul că instanțele de fond nu au luat în considerație hotărârea din 14.07.2015, prin care Dedov C. a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 158 alin. (1) CC, or prin hotărârea nominalizată aceasta a fost sancționată pentru încălcarea regulilor de întreținere a câinelui, fapt care nu este negat nici de Dedov C. Tot aici, instanța de recurs mai reține că această hotărâre nu infirmă vinovăția inculpatului, dar

din contra confirmă faptul că între Ochișor M. și Dedov C. a avut loc un conflict din cauza că partea vătămată își plimba câinele fără botniță și lesă.

Argumentul menționat de recurent prin care se indică că instanțele nu au luat în considerație declarațiile martorilor Ochișor V. și Galchina M., urmează a fi respins ca neîntemeiat, or atât instanța de fond cât și cea de apel și-au argumentat concluzia la acest capitol, menționând că acestea urmează a fi apreciate critic pe motiv că Ochișor V. este soția inculpatului, iar Galchina M. este nepoata acestuia, ele fiind persoane cointeresate.

La fel nu poate fi reținut nici următorul argument invocat de recurent prin care invocă că *„de către organul de urmărire penală nu a fost efectuată confruntarea între părți pentru a înlătura divergențele din declarațiile acestora”*.

La acest capitol Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală, confruntarea se efectuează de către organul de urmărire penală din oficiu **sau la cererea participanților la proces.**

Astfel, potrivit pct. 17), 22) al art. 66 Cod de procedură penală Ochișor M. după terminarea urmăririi penale a fost în drept, de a lua cunoștință cu toate materialele cauzei și de a înainta cereri de completare a urmăririi penale în cazul în care a considerat că nu au fost elucidate toate circumstanțele cauzei și nu au fost înlăturate toate divergențele.

Analizând actele cauzei Colegiul constată, că atât inculpatul cât și avocatul acestuia nu au înaintat nici un demers în acest sens, nefiind solicitată efectuarea confruntării între Ochișor M. și partea vătămată, precum și nu au solicitat să fie efectuate unele acțiuni suplimentare în vederea completării urmăririi penale.

Prin urmare, reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul atestă că inculpatului nu i-a fost îngrădit dreptul de a solicita efectuarea unor acțiuni suplimentare în vederea completării urmăririi penale.

Generalizând cele menționate mai sus instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel este legală și întemeiată, aceasta cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit

neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ochișor Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Ochișor Mihail XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti